

بار الها، به امر تو صبح کردیم و شام نمودیم و به امر تو زنده می شویم و می میریم و بازگشت همه بسوی توست

از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم: چون صبح می کردند، این دعا را می خواندند: «بار الها، به امر تو صبح کردیم و شام نمودیم و به امر تو زنده می شویم و می میریم و بازگشت همه بسوی توست» و چون شب فرا می رسید می فرمودند: «بار الها، به امر تو شام نمودیم و به امر تو زنده می شویم و می میریم و بازگشت همه بسوی توست».

[حسن] [رواه أبو داود والترمذی والنسائی فی الکبری وابن ماجه]

وی صلی الله علیه وسلم هنگامی که صبح می نمودند، و آن اول روز است با طلوع فجر می فرمودند: (اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا) پوشیده به حفظ تو، و سراسر پوشیده در نعمت تو، مشغول یاد تو، یاری جویان به نام تو، پوشیده به توفیق تو، متحرک به قدرت و نیروی تو، (وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ) یعنی مانند لفظ قبلی مگر این که هنگام شام بگوید: اللهم بك أمسينا، فباسمك المُحْيِي نَحْيَا، وباسمك المُمِيت نموت، یعنی بار الها! به امر تو شام کردیم، و به نام المُحْيِي تو زنده می شویم، و به نام المُمِيت تو می میریم، (وَالَيْكَ النُّشُورُ) و برانگیخته شدن پس از مرگ بسوی تو است، و جدایی پس از یکجایی، حال ما به همین منوال در همه اوقات، و در سایر حالات، و هرگز از آن جدا نمی شوم و آن را رها نمی کنم. و هرگاه بعد از عصر وقت شام داخل شد، می فرمودند: (اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) و مرجع در دنیا، و بازگشت در آخرت، تو مرا زنده می کنی و تو مرا می میرانی.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/5490>

